

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717200253
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717200253.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX N., proti žalovaným: 1/ IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 745 804, právne zastúpení: URBÁNI & Partners s.r.o. so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, 2/ A.M. PLUS, s.r.o., so sídlom Športová 323, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 36 407 585, právne zastúpený JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou so sídlom K. XX, XXX XX V., o neplatnosť právneho úkonu a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/7/2017-227 zo dňa 29.11.2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým žalobu žalobcu zamietol, a vo výroku III., ktorým žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, **p o t v r d z u j e.**

II. V odvolaní nenapadnutej časti (výrok II.) ponecháva rozsudok **n e d o t k n u t ý.**

III. Žalovaný v rade 1/ **m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

IV. Žalovaný v rade 2/ **m á** voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

V. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd žalobu žalobcu voči žalovanému v rade 1/ zamietol. Konanie voči žalovanému v rade 2/ zastavil. Zároveň rozhodol, že žalovaný v rade 1/ a žalovaný v rade 2/ má voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. Žalobou doručenou súdu dňa 10.01.2017 sa žalobca domáhal určenia úveru zo zmluvy o úvere č. LZC/14/40137 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ dňa 26.09.2014 za bezúročný a bez poplatkov, ďalej sa žalobca domáhal určenia tejto zmluvy za neplatnú. Súčasťou podanej žaloby bol aj návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému v rade 1/ uložil povinnosť zdržať sa právnych úkonov smerujúcich k odobratiu motorového vozidla zn. HYUNDAI ix35 1,7 CRDi, 85 kw Style, ktoré žalobca užíval na základe zmluvy č. LZC/14/40137 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ dňa 26.09.2014. V odôvodnení podanej žaloby žalobca uviedol, že zmluva č. LZC/14/40137 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ dňa 26.09.2014 je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovaný v rade 1/ poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver. Táto zmluva bola vopred pripravená v neprospech spotrebiteľa, zmluva navyše obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky.

Žalobca pri uzatváraní zmluvy jej obsah nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť. Žalobca ďalej uviedol, že v zmluve o úvere absentuje alebo je nesprávne uvedený údaj o RPMN úveru. Zmluva tiež neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto možno poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tiež považuje uzavretú zmluvu za zmluvu, ktorá svojim obsahom odporuje zákonu, preto ju možno považovať za platnú. Predčasné ukončenie leasingovej zmluvy, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 04.10.2016, žalobca považuje pre rozpor s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka taktiež za neplatné. Žalobca ďalej považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku zabezpečenie záväzku dlžníka voči veriteľovi formou záložného práva. Žalobca sa tak domáhal určenia zmluvy o úvere, aj v časti zabezpečovacieho práva, za neplatnú. O návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol uznesením č. k. 5Csp/7/2017-57 zo dňa 24.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 10Co/105/2017-100 zo dňa 20.04.2017, ktorým súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2017. Uznesením č. k. 5Csp/7/2017-200 zo dňa 15.02.2018 okresný súd pripustil, aby do konania vstúpil ďalší subjekt na stranu žalovaného, a to spoločnosť A.M. PLUS, s.r.o. so sídlom Športová 323, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 36 407 585 ako žalovaný v rade 2/. Okresný súd po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav. Medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným v rade 1/ ako prenajímateľom bola dňa 26.09.2014 uzavretá Leasingová zmluva č. LZC/14/40137, ktorá je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, pri uzatváraní ktorej vystupoval žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný v rade 1/ ako dodávateľ. Dňa 25.05.2015 bol medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ uzavretý Dodatok č. 1 k Leasingovej zmluve č. LZC/14/40137. Leasingová zmluva je zmluvou inominátnou, ktorá neexistuje ako samostatný zmluvný typ v Občianskom, ako ani v Obchodnom zákonníku. Predmetom uzavretej zmluvy bolo umožniť leasingovému nájomcovi, žalobcovi, užívať predmet leasingu, osobné motorové vozidlo zn. HYUNDAI ix35 1,7 CRDi 85 kw Style, počas dojednanej doby trvania leasingu, 36 mesiacov, za odplatu, pričom vlastníkom predmetu leasingu bol počas tejto doby leasingový prenajímateľ, žalovaný v rade 1/, ktorý zakúpil predmetné motorové vozidlo podľa požiadaviek leasingového nájomcu, pričom po ukončení doby trvania leasingu by tento umožnil leasingovému nájomcovi predmet leasingu, za podmienok dohodnutých v zmluve, odkúpiť. Finančný leasing nie je spotrebiteľským úverom v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nakoľko na základe leasingovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/, žalobcovi nebol poskytnutý spotrebiteľský úver, súd sa náležitostiami, ktoré by mala obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere, na absenciu ktorých žalobca v podanej žalobe poukázal, nezaoberal. Žalobca ďalej považoval uzavretú leasingovú zmluvu za neplatnú v časti zabezpečovacieho prevodu práva. Súd v súvislosti s uvedeným opätovne poukázal na vzťah žalobcu a žalovaného v rade 1/ vyplývajúci z uzavretej leasingovej zmluvy, v zmysle ktorého bol žalobca až do úplného zaplatenia celkových nákladov, ktoré mu v súvislosti s finančným leasingom vzniknú len nájomcom predmetného motorového vozidla a žalovaný v rade 1/ vlastníkom a prenajímateľom osobného motorového vozidla. Medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ nebola uzatvorená zmluva o zabezpečovaní prevode vlastníckeho práva k predmetu leasingu. Pokiaľ žalobca zabezpečovacím právom myslel oprávnenie žalovaného odobrať mu osobné motorové vozidlo v prípade predčasného ukončenia zmluvy, s týmto tvrdením sa nemožno stotožniť, nakoľko žalobca vystupoval pri uzatváraní leasingovej zmluvy len ako nájomca, nie vlastník tohto vozidla. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uzavretá leasingová zmluva bola urobená slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, pričom jej obsahom táto zmluva neodporuje zákonu a neprieči sa dobrým mravom. Z jednotlivých vyjadrení žalobcu v priebehu konania vyplýva účelové konanie žalobcu smerujúce k zabráneniu odobratiu osobného motorového vozidla, ktoré bolo predmetom leasingu s cieľom vyhnúť sa plneniu povinností vyplývajúcich z platne uzavretej Leasingovej zmluvy. Žalobca súdu v priebehu konania nepredložil relevantné dôkazy preukazujúce dôvodnosť podanej žaloby. Súd v zmysle uvedeného žalobu žalobcu proti žalovanému v rade 1/ ako nedôvodnú zamietol. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.12.2017 žalobca súdu navrhol, aby do konania na strane žalovaného súd pripustil vstup ďalšieho subjektu, spoločnosti A.M. PLUS, s.r.o. so sídlom Športová 323, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 36 407 585, nakoľko osobné motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom leasingu žalobca zakúpil v tejto spoločnosti. Uznesením č. k. 5Csp/7/2017 - 200 zo dňa 15.02.2018 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpila menovaná spoločnosť ako žalovaný v rade 2/. Na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 29.11.2018 žalobca zobral podanú žalobu voči žalovanému v rade 2/ späť. Žalovaný v rade 2/ vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby priamo na tomto pojednávaní. Súd tak v zmysle uvedeného konanie voči žalovanému v rade 2/ zastavil. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP a žalovanému v rade 1/, proti ktorému súd žalobu žalobcu zamietol,

t.j. mal v konaní plný úspech a žalovanému v rade 2/, proti ktorému súd konanie po späťvzati žaloby zastavil, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva v plnom rozsahu. 2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výrokom I. a III.. V podanom odvolaní uvádza, že so žalovaným uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorú mu veriteľ predložil na podpis a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Jednoznačne má zato, že je v postavení v danej situácii ako spotrebiteľ. Má zato, že jeho nároky sú odôvodnené aj s cieľom Európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali (najmä Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Neprijateľnosť zmluvných podmienok a jeho dôsledky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS musí súd vyhodnotiť so zreteľom na čl. 4 ods. 1 tejto smernice, podľa ktorého: „1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“ Žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že žalovaný použil v zmluve neprijateľné zmluvné podmienky. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k). r) a y) a § 10 ods. 1.. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, ako aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Poplatky - podľa jeho názoru sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa a zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že prevzal a súhlasí so všeobecnými úverovými podmienkami, de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov a informáciami o poistení. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bez určenia súdu či tu právo je alebo nie je a či tu právny vzťah je alebo nie je, je jeho právo ohrozené. Vo veciach ochrany spotrebiteľa súd musí z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole a zistiť či zmluva je spotrebiteľská a či obsahuje neprijateľné podmienky a nekalé podmienky. Navrhuje preto súdu, aby zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a vyniesol rozsudok v znení, že určuje úver zo zmluvy o úvere č: LZC/14/40137zo dňa 26.09.2014 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej určuje, že zmluva o úvere č: LZC/14/40137zo dňa 26.09.2014 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je v časti zabezpečovacieho práva neplatná. Žalovaný je povinný nahradiť žalovanému trovy konania, ktoré budú súdu vyčíslené v lehote 3 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku.

3. Žalovaný v 2/ rade sa k podanému odvolaniu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Z obsahu podaného odvolania žalobcu nevyplýva skutočnosť, že by sa odvolanie týkalo žalovaného 2/. Podľa presvedčenia žalovaného 2/ žalobca v podanom odvolaní žiadnym spôsobom neodôvodnil odvolanie proti výroku III. vo vzťahu k žalovanému 2/. Žalobca bol povinný uviesť odvolacie dôvody a náležite ich odôvodniť. Žalobca však v odvolaní len odcitoval ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d) e), f), g), h) CSP a ust. § 366 CSP bez toho, aby ich akýmkoľvek spôsobom odôvodnil. Odvolanie žalobcu vo vzťahu k žalovanému 2/ neobsahuje žiadne tvrdenia, ktorými by sa musel odvolací súd zaoberať v zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP. K odvolaniu žalobcu voči výroku I. žalovaný 2/ uvádza, že v odvolaní žalobca neuviedol žiadne dôvody prečo považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Z vyjadrení žalovaného 1/ a z listinných dôkazov vyplýva, že žalobca disponoval všetkými potrebnými a zrozumiteľnými informáciami pri uzatvorení Leasingovej zmluvy, ktorú uzatvoril slobodne a vážne. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný 2/ navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalobcu voči výroku III. v časti týkajúcej sa žalovaného 2/ zamietol.

4. Žalovaný 1/ sa k podanému odvolaniu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S napadnutým rozsudkom sa v celom rozsahu stotožňuje. Má za to, že napadnutý rozsudok vychádza zo správneho právneho posúdenia danej veci, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré následne aplikoval správne právne predpisy. V prvom rade by sme chceli opätovne uviesť, že medzi žalobcom a žalovaným 1/ nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ako to tvrdí žalobca, ale k uzavretiu leasingového vzťahu. Leasingová zmluva ako zmluvný typ patrí do kategórie nepomenovaných tzv. inominátnych zmlúv. Počas celého priebehu prvoinštančného konania tvrdili, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, pre jej platnosť vyžadujú. Prípadné určenie Zmluvy za bezúročnú a bezpoplatkovú považuje za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu žalobcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti strán sporu, ktorá by viedla k tomu, že osoby, ktorým bol poskytnutý finančný leasing tento nakoniec nebudú musieť vrátiť, resp. budú musieť vrátiť len jeho časť. Tým dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti strán sporu, a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností. Konanie žalobcu nemožno považovať za morálne a čestné, a preto nemožno súhlasiť s tým, aby takému konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Ďalej má za to, že Zmluva vrátane príloh, obsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. k) o spotrebiteľských úveroch. Rovnako má za to, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o poskytnutí úveru alebo leasingová zmluva vymedzovala splatnosť jednotlivých splátok odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a istotou identifikovať dátum jednotlivých splátok. Uvedený záver podporujú aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/146/2017, č. k. 4Cdo/211/2017 a taktiež rozsudok Súdneho dvora vo veci vedenej pod sp. zn. C - 42/15 zo dňa 09.11.2016. Žalobca teda už pri podpise Zmluvy bol informovaný o tom, koľko leasingových splátok má žalovanému 1/ uhradiť; v akých termínoch má leasingové splátky uhrádzať; v akej výške má jednotlivé leasingové splátky uhrádzať, ako aj to, z čoho sa každá jedna leasingová splátka skladá. Nakoľko žalobca počas celého prvoinštančného konania neuvádzal, dojednanie ktorých poplatkov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné zaujať k tejto námietke žalobcu relevantné stanovisko. Žalovaný 1/ má za to, že v danom prípade nejde o prenášanie dôkazného bremena s vyššie uvedeným „negatívnym účinkom“ a rovnako ustanovenie článku 2 Zmluvy nie je možné považovať za zmluvné dojednanie, ktoré by zakladalo hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu, t.j. spotrebiteľa. Žalovaný 1/ po odobratí predmetu leasingu postupoval v súlade so Zmluvou, predmet leasingu predal tretej osobe a následne vykonal záverečné finančné vyúčtovanie v zmysle VZP. Záverečné finančné vyúčtovanie žalovaného 1/ bolo žalobcovi doručené poštou, avšak žalovanému 1/ sa vrátila naspäť zásielka, obsahom ktorej bolo predmetné záverečné finančné vyúčtovanie, z dôvodu „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Preto skutočnosť, že žalobca nepreberá zásielky, a teda sám seba bezdôvodne pripraví o možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky, nemôže byť v žiadnom prípade pripisovaná na ťarchu žalovaného 1/. Navyše žalobca má možnosť kontaktovať žalovaného 1/ za účelom zistenia aktuálneho stavu danej veci, buď osobne, telefonicky, písomne alebo prostredníctvom e-mailu. V priebehu prvostupňového sporu žalovaný 1/ niekoľkokrát poukazoval na to, že jeho pohľadávka voči žalobcovi vzniknutá zo Zmluvy nebola zabezpečená žiadnym zabezpečovacím inštitútom, teda ani zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva. Tento druh zabezpečenia by navyše v danom prípade nemohol byť ani aplikovaný, nakoľko vlastníkom predmetu leasingu bol žalovaný 1/, ktorý v danom zmluvnom vzťahu založeným Zmluvou vystupoval ako leasingový prenajímateľ a žalobca ako leasingový nájomca, t.j. ako držiteľ predmetu leasingu. S podaním tohto vyjadrenia vznikli žalovanému 1/ ďalšie trovy právneho zastúpenia, ktorých náhradu si týmto uplatňuje. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav navrhuje, aby Krajský súd v Žiline o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/7/2017-227 zo dňa 29.11.2018 potvrdí a prizná žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (100%).

5. Žalobca sa k podaným vyjadreniam žalovaných písomne vyjadril. Okrem iného uviedol, že trvá na svojom podanom odvolaní. Novela zákona vstúpila do platnosti dňa 01.05.2018, pričom zmluva bola uzatvorená skôr. V právnom poriadku Slovenskej republiky platí zásada zákazu retroaktivity, preto považuje aplikáciu právnych predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy za neaplikovateľnú na daný prípad. Má zato, že spotrebiteľ by nemal byť v nevýhode pre pochybenie zákonodarcu. Žalobca ako spotrebiteľ by mal mať ochranu súdu, pretože žalovaný konal nekalou, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca vo svojom vyjadrení uvádza početnú judikatúru na podporu svojich tvrdení. Má zato,

že jedine súd má v kompetencii určiť, či tu právo je, alebo tu právo nie je a vyniesť rozhodnutie či úver je, alebo nie je bezúročný a bez poplatkov. O tom, že sa v zmluve nachádzajú neprijateľné podmienky a absencie zákonných náležitostí sa žalobca dozvedel až po ukončení úverového vzťahu so žalovaným. V čase podpísania predmetnej zmluvy nepoznal čo sú to neprijateľné zmluvné podmienky a nepoznal náležitosti, ktoré musia spotrebiteľské zmluvy obsahovať.

6. Žalovaný 2/ ešte podal súdu prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom zopakoval skutočnosti uvedené v jeho predchádzajúcom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 28.03.2019.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnuté rozhodnutie nedotknuté.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

12. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

13. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

14. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu aj odvolací súd dospel k záveru, že medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným v rade 1/ ako prenajímateľom bola dňa 26.09.2014 uzavretá Leasingová zmluva č. LZC/14/40137, ktorá je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou, pri uzatváraní ktorej vystupoval žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný v rade 1/ ako dodávateľ. Dňa 25.05.2015 bol medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ uzavretý Dodatok č. 1 k Leasingovej zmluve č. LZC/14/40137.

15. V danom prípade sa jednalo o leasingovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným 1/ ako prenajímateľom. Účelom zmluvy o finančnom leasingu (leasingovej zmluvy) je umožniť leasingovému nájomcovi užívať predmet leasingu po dojednanú dobu trvania leasingu za odplatu, pričom predmet leasingu je zo strany leasingového prenajímateľa zakúpený len za týmto účelom podľa výberu leasingového nájomcu a prenajímateľ sa zaväzuje po ukončení dojednanej doby trvania leasingu umožniť leasingovému nájomcovi odkúpiť predmet leasingu za podmienok stanovených v leasingovej zmluve. Podľa devízového zákona sa finančný leasing považuje za finančný úver. Finančný leasing nie je spotrebiteľským úverom v zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

16. Ako už bolo konštatované okresný súd, leasingová zmluva neexistuje ako samostatný zmluvný typ ani v Občianskom zákonníku, ani v Obchodnom zákonníku, spravidla ide o inominátnu zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Leasingová zmluva je väčšinou obsiahnutá v jednej listine zároveň s kúpnu zmluvou, kde zmluvnými stranami sú predávajúci (dovozca, výrobca predmetu leasingu a pod.) a kupujúci predmetu prenájmu, ktorý je zároveň leasingovým prenajímateľom. Zmluvnými stranami leasingovej zmluvy potom sú leasingový prenajímateľ a leasingový nájomca.

17. Pri leasingovej zmluve nebezpečenstvo škody prechádza na leasingového nájomcu spravidla už od okamihu prevzatia predmetu leasingu. Uvedené je väčšinou obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach (§ 273 Obchodného zákonníka), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou leasingovej zmluvy. Leasingová zmluva je zo strany leasingového nájomcu spravidla nevypovedateľná po celú dobu trvania zmluvy, leasingový nájomca od nej nemôže odstúpiť, predčasné ukončenie je väčšinou viazané na dohodu s leasingovým prenajímateľom a poplatky. Ohľadom prechodu vlastníctva k predmetu leasingu leasingové zmluvy väčšinou odkazujú na ustanovenia kúpnej zmluvy, ktorá je následne uzavieraná po ukončení doby trvania leasingu.

18. Vzhľadom k tomu, že finančný leasing nie je možné považovať za spotrebiteľský úver, sa odvolací súd stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý sa nezaoberal skúmaním bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie jednotlivých náležitostí zmluvy o úvere, ktoré následne spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

19. Žalobca v podanom odvolaní opäť namietal, že leasingová zmluva je neplatná v časti zabezpečovacieho prevodu práva. Aj tu sa odvolací súd zhoduje s názorom okresného súdu a právneho zástupcu žalovaného 1/. V zmysle charakteru uzavretej leasingovej bol žalobca až do úplného zaplatenia celkových nákladov, ktoré mu v súvislosti s finančným leasingom vzniknú len nájomcom predmetného motorového vozidla a žalovaný v rade 1/ vlastníkom a prenajímateľom osobného motorového vozidla. Medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ nebola uzatvorená zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetu leasingu, preto ju nie je možné v tomto konaní namietat.

20. Čo sa týka namietanej existencie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, odvolací súd uvádza, že z uzavretej leasingovej zmluvy, z článku 2 tejto zmluvy, však jednoznačne vyplýva, že uzavretá zmluva sa riadi Všeobecnými zmluvnými podmienkami pre finančný leasing spoločnosti IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom nájomca, t.j. žalobca podpisom zmluvy, ako aj osobitným podpisom Všeobecných zmluvných podmienok jednoznačne vyjadril svoj súhlas s obsahom leasingovej zmluvy, ako aj so znením Všeobecných zmluvných podmienok. Všeobecné zmluvné podmienky spoločnosti IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o., ktoré boli súdu predložené žalobcom s podanou žalobou aj odvolací súd považuje za zrozumiteľné a riadne čitateľné, nemožno sa preto stotožniť s tvrdením, že žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom svojich povinností pred podpisom leasingovej zmluvy, nakoľko so všeobecnými zmluvnými podmienkami pred samotným podpisom zmluvy disponoval.

21. Nakoľko žalobca ani v rámci odvolacieho konania súdu nepreukázal, že uzavretá leasingová zmluva nebola uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľné, alebo že by táto zmluva obsahovala ustanovenia priečiace sa zákonu a platným právnym predpisom, prípadne dobrým mravom, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý žalobu žalobcu voči žalovanému 1/ v celom rozsahu zamietol.

22. Vzhľadom na výsledok sporu a potvrdenie napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd stotožňuje aj s rozhodnutím okresného súdu o priznaní nároku na náhradu trov prvostupňového konania vzhľadom na úspešnosť strán v spore. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP a žalovanému v rade 1/, proti ktorému súd žalobu žalobcu zamietol, t.j. mal v konaní plný úspech a žalovanému v rade 2/, proti ktorému súd konanie po späťvzatí žaloby zastavil, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva v plnom rozsahu.

23. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaných, a preto odvolací súd priznal žalovanému 1/ a žalovanému 2/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)